

# ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກທີສາມສິບເອັດ

ຄຳເຕືອນຂອງອາເມຣິກາ: ຄວາມສຳຄັນຂອງການຕີຄວາມຂອງດານີເອນສຳລັບວັນນີ້

Jeff Pippenger

2023-12-26

ຂໍ້ຂຽນທຳອິດຢູ່ເທິງກຳແພງ ແລະ ການຕີຄວາມຂອງດານີເອນຕໍ່ບັນຊີດຳ  
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຖ້ອຍຄຳປະກາດຂັ້ນສູງທຳອິດຕໍ່ກັນທັງເຂົ້າອ້ອມແຫ່ງຝ່າຍຮິໂບລິກັນທີ່ເສືອມຖອຍ ແລະ  
ເຂົ້າອ້ອມແຫ່ງຝ່າຍໂປຣແຕສຕັງທີ່ເສືອມຖອຍຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.  
ປະຫວັດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງທັງບັນດາບົດາຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ  
ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກແຫ່ງຂະບວນການແອັດເວັນຕົສ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແຕ່ບົດຮຽນ ແລະ  
ຄຳເຕືອນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນນັ້ນ ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງຕະຫຼອດ “ສີຊີວິດ”.  
ບັນຊີດຳເປັນຕົວແທນຄວາມຈິງຢ່າງສົມບູນ.

ບ່ອນເປັນຕ້ອງການໃດໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນເພື່ອຕັດສິນວ່າຄົນຮຸ່ນໜຶ່ງມີຄວາມໝາຍເທົ່າໃດ,  
ເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ, ແລະພຣະວັດຈະນະນັ້ນໄດ້ກ່າວຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ  
ໃນຄົນຮຸ່ນທີ່ນັ້ນເອງ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປັດບັນຊີເຫຼືອບັນດາຊາດທີ່ໄດ້ກະບົດຕໍ່ນຳພຣະໄທທິພຣະອົງຊົງເປີດເຜີຍ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດຖ້ອຍຄຳທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, “ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,  
ຜູ້ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງການເປັນທາດ.  
ເຈົ້າຢາມພຣະອົນໃດຢູ່ຕ່າງໜ້າເຮົາ. ເຈົ້າຢາເຮັດຮູບສະຫຼັກໃຫ້ແກ່ຕົນ,  
ຫຼືຮູບລັກໃດໆຂອງສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ໃນຝ້າຂ້າງເທິງ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂ້າງລຸ່ມ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນ.  
ເຈົ້າຢາກຶມລົງນະມັດສະການພວກມັນ ຫຼືປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພວກມັນ; ເພາະເຮົາ, ພຣະຢາເວ  
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແຫນ້ນ,  
ຜູ້ລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບົດາເທິງລູກຫຼານຈົນເຖິງຊົ່ວອາຍຸທີ່ສາມແລະທີ່ສີຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາ;  
ແລະສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຄົນນັບພັນຂອງຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ.” ອົບເພະຍົບ  
20:1.

ໃນລັກສະນະທຳອິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນກໍ່ເປັນ “ລັກສະນະ” ໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະຣາເອນໂບຮານ,  
ທັງໃຍຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ລະບຸລັກສະນະນັ້ນວ່າເປັນ ລັກສະນະທຳອິດ.

ໂອ ຊົນຊາດແຫ່ງໂຟດເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຄົນຊົ່ວ ຈະເວົ້າສິ່ງໄດ້ຢ່າງໃດ?  
ເພາະວ່າບາກເວົ້າອອກມາຕາມສິ່ງທີ່ຕົນລົ້ນຢູ່ໃນໃຈ. ຄົນດີຍິ່ງມີຄວາມສັງເກດອີກມາຈາກຄັ້ງອັນດີໃຈ;  
ແລະຄົນຊົ່ວຍິ່ງມີຄວາມສັງເກດອອກມາຈາກຄັ້ງອັນຊົ່ວ. ແຕ່ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ  
ທຸກຄຳເວົ້າອັນຫາສາລະບໍ່ໄດ້ທີ່ມີນຸດເວົ້ານັ້ນ  
ເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ການເຖິງຄຳເວົ້ານັ້ນໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ. ເພາະດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ  
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການນັບວ່າຊອບທຳ, ແລະດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກພິພາກສາວິທີໂທດ. Matthew  
12:34–37.

ໃນຊົ່ວອາຍຸຮຸ່ນສູງທຳອິດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ມັນເວົ້າດັ່ງມັງກອນ (໑໙). ນັບແຕ່ປີ 1863  
ຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ,  
ເຂົາສັດຂອງພັກຮິໂບລິກັນໄດ້ຫັນໜ້າອອກຈາກລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.  
ພຣະພອນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ຊາດນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ຜູ້ນຳທັງຫຼາຍ  
ຫັນເຫອອກຈາກໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນການປົກປັກຮັກສາຫຼັກການທີ່ໄດ້ກົດໝາຍຄວາມມັງຄັ້ງ ແລະ

ຄວາມອຸດົມສົມບູນທຳມະຊາດເຂົ້າໄດ້ມາຊືມຊົມ, ແລະ  
ພວກເຂົາໄດ້ລົງແຮງໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມມັ່ງຄັງ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ທີ່ມາພວກເຂົາເອງໄດ້ຍ້ອມໃຫ້ມັນລ້ວງພວກເຂົາ.  
ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ລົງຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານອັນສັກສິດນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງລົງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ  
ຂອງຕົນໃນການສະຫງວນຮັກສາຫຼັກການທີ່ບັນຈຸຢູ່ພາຍໃນເອກະສານນັ້ນ.

ນັບແຕ່ປີ 1863 ເປັນຕົ້ນມາ ຈົນຮອດກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເຂົ້າສັດໂປຣເຕສະແຕນທີ່ເທຈິງ (ອາດເວັນຕົດ)  
ໄດ້ຫັນເຫຼອກໄປຈາກຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງຕົນ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ຜ່ານພັນທະກົດຂອງ William  
Miller. ພຣະພອນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ອາດເວັນຕົດ  
ໄດ້ຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພົນລະເມືອງແລະຜູ້ນຳທັງຫຼາຍຫັນເຫຼອກໄປຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ  
ໃນການປົກປ້ອງຫຼັກການທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຜະລິດຄວາມມັ່ງຄັງທາງວິນຍານທຳມະຊາດເຂົ້າໄດ້ມາຊືມຊົມ,  
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງລົງເປົ່າປະສົງຂອງບັນພະບຸລຸດຜູ້ບຸກເບີກ  
ໃນການຈັດທຳຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ເທິງແຜນພູມສັກສິດສອງແຜ່ນນັ້ນ  
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກອອກແບບໄວ້ເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມມັ່ງຄັງທາງຄຳພະຍາກອນ ອັນພວກເຂົາຈະຕ້ອງພິທີກຳຮັກສາ  
ແລະປະກາດ.

ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານທຳມະຊາດ,  
ພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນສັກສິດສອງແຜ່ນທີ່ບັນຈຸພຣະບັນຍັດສົບປະການຂອງພຣະອົງ,  
ເພື່ອໃຫ້ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.  
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖາປະນາບັນດາງານສະຫຼອງປະຈຳປີ,  
ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດວ່າໃນວັນເພນເຕກອດຈະຕ້ອງມີການຖວາຍເຂົ້າຈີສອງກອນ ເພື່ອຍົກຂຶ້ນຖວາຍ.  
ເຄື່ອງຖວາຍແບບໂບກຂອງເຂົ້າຈີສອງກອນນີ້  
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍພຽງຢ່າງດຽວໃນພິທີການແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດທິຕ້ອງມີເຊື້ອແບ້ງ  
(ອັນເປັນສັນຍະລັກຂອງບາບມະນຸດ, ຄວາມອາຄາດຮ້າຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະຄວາມໜ້າຊົງໃຈຄົດ)  
ປະກອບຢູ່ໃນການຕຽມຂອງມັນ.

ການໂອ້ອວດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນບໍ່ດີ. ທ່ານບໍ່ຮູ້ອອກຫລືວ່າ  
ເຊື້ອແບ້ງພຽງເລັກນ້ອຍກໍ່ເຮັດໃຫ້ແບ້ງທັງກອນຝຸຂີ້? ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຊ່ວຍເຊື້ອແບ້ງເກົ່າອອກເສຍ  
ເພື່ອທ່ານຈະເປັນແບ້ງກອນໃໝ່ ດັ່ງທີ່ທ່ານເປັນຄົນທີ່ປາດສະຈາກເຊື້ອແບ້ງແລ້ວ. ເພາະວ່າ  
ພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນບັດສະຣາຂອງພວກເຮົາ ກໍໄດ້ຖືກຖວາຍເປັນເຄື່ອງບຸຊາເພື່ອພວກເຮົາແລ້ວ. ເຫດສະນັ້ນ  
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຖືສະຫລອງງານບຸນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຊື້ອແບ້ງເກົ່າ  
ຫລືດ້ວຍເຊື້ອແບ້ງແຫ່ງຄວາມມັ່ງຄັງແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;  
ແຕ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີເຮັດເຊື້ອແຫ່ງຄວາມຈິງໃຈແລະຄວາມຈິງ. 1 ໂກຣິນໂທ 5:6–8.

ໃນຂະນະນັ້ນ, ເມື່ອມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢ່າງນັບຖ້ວນມາຊຸມນຸມກັນ, ຈົນເຂົ້າຢຽບກັນໄປມາ,  
ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນກ່າວກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກ່ອນທັງໝົດວ່າ,  
“ຈົ່ງລະວັງເຊື້ອແບ້ງຂອງພວກພາຣີຊາຍ, ຊຶ່ງແມ່ນຄວາມໜ້າຊົງໃຈຄົດ.” ລູກ 12:1.

ເຂົ້າຈີສອງກອນທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແບບໂບກນັ້ນ  
ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງທຸກຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ ຜູ້ຊົງເຖິງແມ່ນເປັນຄົນບາບ  
ແຕ່ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຊ່ວຍເຊື້ອແບ້ງແຫ່ງຄວາມອາຄາດພະຍາບາດ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ  
ແລະຄວາມໜ້າຊົງໃຈຄົດອອກໄປແລ້ວ. ເຊື້ອແບ້ງທີ່ຢູ່ໃນເຂົ້າຈີນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດ (ຄົນບາບ)  
ຜູ້ໄດ້ມີໃຈເຫັນອົບາບໂດຍຜ່ານຂະບວນການຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ເປັນການ “ອົບ”  
ໂດຍໄພແຫ່ງເກົ້າຂອງຜູ້ສົ່ງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນ Malachi ບົດທີສາມ. ເຂົ້າຈີນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ  
“ເຂົ້າຈີແຫ່ງສະຫວັນ” ອີກດ້ວຍ ເພາະເມື່ອຖືກຖວາຍ

ມັນຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແບບໂບກ.

ໃນວັນເພນເຕກອດ, ເມື່ອຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງແບບຈຳລອງແຫ່ງເຂົ້າຈີ້ສອງກ້ອນ  
ທີ່ໄດ້ຖວາຍມາຕະຫຼອດຫຼາຍປີໃນງານສະຫຼອງເພນເຕກອດ ກໍໄດ້ມາເຖິງ,  
ບັນດາສາວົກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດໃນການເອົນອົກກຸ່ມໜຶ່ງ (ເຂົ້າຈີ້ກ້ອນທີສອງ)  
ອອກມາຈາກໂລກຂອງຄົນຕ່າງຊາດ. ແລ້ວຈະມີເຂົ້າຈີ້ສອງກ້ອນ ທີ່ທັງສອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກບາບ  
(ເຊື້ອແບັງ).

ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການ

ໄດ້ກ້າຍເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາຂອງອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະ  
ເຂົ້າຈີ້ໂບກສອງກ້ອນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາກັບຄຣິສຕະຈັກຄຣິສຕຽນຍຸກຕົ້ນ.  
ໃນເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງປະຫວັດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງໂລກ, ແຜ່ນສັກສິດສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນສັ  
ນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາຂອງອົສຣາເອນສະໄໝໃໝ່, ເຂົ້າໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າຈົງ,  
ດັ່ງທີ່ລັດຖະທຳມະນູນອັນສັກສິດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົ້າພັກຣີຟໍວິກັນ.  
ບັດນີ້ພຣະອົງກຳລັງຊົງເອົນຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໃຫ້ລູກຂຶ້ນເປັນກອງທັບອັນມີລິດອຳນາດ, ແລະ  
ເມື່ອພວກເຂົາກະທຳດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍໂບກ (ທຸງໝາຍ)  
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນຂຶ້ນເຈັດເທົ່າ.

ທຸງໝາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະບັນຍັດແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການ,  
ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນເຕົາໄຟດ້ວຍມືຂຶ້ນບັງແຫ່ງສະຫວັນອັນມີລິດຢູ່ຂ້າງເຂົ້າ, ແລະຍັງເປັນ  
ຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ທະນູບຳລຸງຄຳສອນພື້ນຖານອັນຖືກເປັນສັນຍາລັກໄວ້ເທິງແຜ່ນສັກສິດສອງແຜ່ນຂອງຮາ  
ບາກຸ. ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນພະຍານສອງຄົນແຫ່ງພຣະນິມິດ ບົດ 11.

ການພິພາກສາຂອງເບນຊັດຊາ

ເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພະຍານກ່າວໂທດຕໍ່ເຂົາທັງສອງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.

ໃນເວລາແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ ມີເດມຢົງຄົນໜຶ່ງ (ຄຣິດຕະຈັກ) ຜູ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

ບຸລຸດພຽງຄົນດຽວໃນອານາຈັກຜູ້ສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ຕື່ອຄວາມໝາຍລາຍລັກອັກສອນທີ່ຖືກຂຽນນັ້ນ  
ຄືດ້ານເືອນ.

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍື່ນເຖິງທ່ານວ່າ ທ່ານສາມາດແບຄວາມໝາຍໄດ້ ແລະແກ້ຂໍ້ສົງໄສໄດ້; ບັດນີ້  
ຖ້າທ່ານສາມາດອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄຳແບຄວາມໝາຍຂອງມັນ  
ທ່ານຈະໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມສີເດງເຂັ້ມ ແລະຈະມີສາຍຄຳຄຳຢູ່ຮອບຄໍຂອງທ່ານ  
ແລະຈະໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນອານາຈັກ. ແລ້ວດ້ານເືອນໄດ້ຕອບ  
ແລະກ່າວຕໍ່ພະພັກກະສັດວ່າ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອງປະທານຂອງພະອົງເປັນຂອງພະອົງເອງ  
ແລະຂໍປະທານລາງວັນຂອງພະອົງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນເຖິງ; ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ  
ຂ້ານ້ອຍຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມນັ້ນຖວາຍແດ່ກະສັດ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ພະອົງຊາບຄຳແບຄວາມໝາຍຂອງມັນ.

ໄອ ກະສັດເອີຍ, ພຣະເຈົ້າສຽງສຸດໄດ້ປະທານອານາຈັກ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ລັດສະໝໂພາບ ແລະ  
ກຽດຕິຍົດ ແກ່ເນບູກາດເນັດຊາ ບໍດີາຂອງພຣະອົງ. ແລະ  
ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຂົານັ້ນ, ປະຊາຊົນທັງປວງ, ປະເທດຊາດທັງຫລາຍ, ແລະ  
ທຸກພາສາ ກໍພາກັນສັນສະທ້ານ ແລະ ຍ້ານກົວຢູ່ຕາມເຂົ້າ; ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າປາຖະໜາ ເຂົ້າກັບປະທານຊີວິດ;  
ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າປາຖະໜາ ເຂົ້າກັບໄວ້ວິດ; ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າປາຖະໜາ ເຂົ້າກັບຍົກຂຶ້ນ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າປາຖະໜາ  
ເຂົ້າກັບດົງ. ແຕ່ເມື່ອໃຈຂອງເຂົາຈອງຫຼອງຂຶ້ນ ແລະ ຈົດໃຈຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງໃນຄວາມຍິ່ງຍະໄສ,  
ເຂົາກໍຖືກປັດອອກຈາກບັນລັງແຫ່ງຄວາມເປັນກະສັດຂອງເຂົາ, ແລະ  
ລັດສະໝຂອງເຂົາກໍຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາ. ແລະ ເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກບັນດາບຸດແຫ່ງມະນຸດ; ແລະ

ໃຈຂອງເຂົາກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນດັງສັດບ່າ, ແລະ ບ່ອນອາໄສຂອງເຂົາກໍຢູ່ກັບລາບ່າ: ເຂົາຖືກໃຫ້ກັບຫຍ້າດັງງົວ, ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາກໍປຸກດ້ວຍນ້ຳຄັງແຫງຜົ່ງສະຫວັນ; ຈົນກວ່າເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າສຸງສຸດຊົງປົກຄອງໃນອານາຈັກຂອງມະນຸດ, ແລະ ຊົງສະຖາປະນາຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງພໍພຣະໄທໄວ້ເໝືອນອານາຈັກນັ້ນ.

ແລະເຈົ້າ, ໂອ ເບນຊັດຊາ, ຜູ້ເປັນບຸດຂອງທ່ານ, ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖ້ອມໃຈຂອງເຈົ້າລົງ  
ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຮູ້ສຶງເຫັນທັງໝົດ; ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ;  
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາພາຊະນະແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ,  
ບັນດາຂຸນນາງຂອງເຈົ້າ, ມະເຫສຣີຂອງເຈົ້າ, ແລະບັນດານາງສະໜົມຂອງເຈົ້າ,  
ໄດ້ຕົມເຫຼືອຂະງຸ່ນໃນພາຊະນະນັ້ນ; ແລະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນບັນດາພຣະຂອງເງິນ, ຄຳ, ທອງສຳລິດ, ເຫຼັກ, ໄມ້,  
ແລະຫີນ, ຊົງມອງບໍ່ເຫັນ, ຟັງບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະຮູ້ບໍ່ໄດ້:  
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົມຫາຍໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,  
ແລະທາງທັງບວງຂອງເຈົ້າກໍ່ເປັນຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຫາໄດ້ຖ້ວຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງບໍ່: ເພາະສະນັ້ນ  
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງມືນັ້ນຈຶ່ງຖືກສົງມາຈາກພຣະອົງ; ແລະຂໍ້ອາມນນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້:  
ແລະນີ້ແມ່ນຂໍ້ອາມນທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.  
ນີ້ແມ່ນຄຳຕີຄວາມຂອງເລື່ອງນັ້ນ: MENE; ພຣະເຈົ້າໄດ້ນັບອານາຈັກຂອງເຈົ້າ  
ແລະໄດ້ນຳມັນໄປສົ່ງຈຸດສົນສຸດແລ້ວ. TEKEL; ເຈົ້າໄດ້ຖືກຊົງໃນຕາຊົງ ແລະຖືກພົບວ່າຂາດໄປ. PERES;  
ອານາຈັກຂອງເຈົ້າຖືກແບ່ງອອກ ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວມິດເຢຍ ແລະຊາວເບີເຊຍ.

ແລ້ວ ເບນຊາຊາ ໄດ້ມີຄຳສັ່ງ, ແລະເຂົາທັງໝົດໄດ້ນຳເຄື່ອງສີ່ແດງສະກາເລັດມາສວມໃຫ້ແກ່ການເຮັດ, ແລະໄດ້ສວມສາຍໄສ້ຄຳໄວ້ທີ່ຕົວຂອງທ່ານ, ແລະໄດ້ປະກາດເຖິງທ່ານວ່າ  
ທ່ານຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນອານາຈັກ. ໃນຄືນນັ້ນເອງ ເບນຊາຊາ ກະສັດຂອງລາວຄານເດຍ  
ຖືກປະຫານຊີວິດ. ແລະດາຣີອັດຊາວມິດຍໄດ້ຮັບອານາຈັກນັ້ນໄວ້, ເມື່ອມີອາຍຸປະມານຫົກສິບສອງປີ.  
ດານເຮັດ 5:16–31.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະ ຈອກແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະຕັ້ມບໍລິບູນ ສຳລັບຊາດນັ້ນ ແລະ ສຳລັບເຂົາສັດແຫ່ງຜ່າຍສາທາລະນະລັດທັງໝົດ ແລະ ເຂົາສັດແຫ່ງຜ່າຍໂບຣແຕສຕັ້ງທັງໝົດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ "ນັບ" (ອານາຈັກທິຫິກ) "ລາຊະອານາຈັກ ແລະ ໄດ້ຮັດໃຫມັນສົນສຸດແລ້ວ." ທັງສອງເຂົາສັດ ແລະ ຊາດນັ້ນ ຈະໄດ້ຖືກ "ຊົງໃນຕາຊົງ" (ແຫ່ງການພິພາກສາທິກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນສະຖານບໍລິສຸດ) "ແລະ ຖືກພົບວ່າຂາດຕົກບົກຜ່ອງ". ແລ້ວສະຫະລັດຈະຖືກ "ແບ່ງແຍກ," ເມື່ອສົງຄາມພາຍໃນ ແລະ ລັດອຳນາດນິຍົມຕົດຕາມມາ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອານາຈັກທິເຈັດ ແລະ ທິເປດ ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ກ່ຽວກັບຊາວອາໄມຣີ ອົງພຣະຜູ້ປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: “ໃນຊີວິດອາຍຸທຣີ ພວກເຂົາຈະກັບມາທຶນີອີກ. ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມຣີຍັງບໍ່ເຕັມ.”

ເຖິງແມ່ນວ່າຊາດນີ້ຈະເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງໂດຍເຫັນໄດ້ຊັດ ໃນເລື່ອງການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ແລະຄວາມເສື່ອມຊາມຂອງພວກເຂົາ,

ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນເຕັມ,

ແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສົນເຊີງ.

ປະຊາຊົນຈະຕ້ອງໄດ້ເຫັນລົດເດດແຫ່ງພຣະເຈົ້າສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນຊັດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫຼືອຂໍ້ແກ້ຕົວໃດໆ. ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງເປັນພຣະກະລຸນາ ຍືນດີທີ່ຈະອົດທົນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາຈົນເຖິງຊີວິດອາຍຸທຣີ. ຈາກນັ້ນ ຖ້າບໍ່ເຫັນການປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທຶດີຂຶ້ນ ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຈະຕົກລົງເໝືອພວກເຂົາ.

“ດ້ວຍຄວາມແມ່ນຢາທົບຜົດພາດ ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດຍັງຄົງຊົງຖືບັນຊີໄວ້ກັບທຸກປະຊາຊາດ.  
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຍັງຖືກຍົນອອກພ້ອມດ້ວຍຄຳເອີ້ນໃຫ້ກັບໃຈ ບັນຊີນີ້ຈະຍັງຄົງເປີດຢູ່;  
ແຕ່ເມື່ອຕົວເລກທັງຫຼາຍບັນລຸເຖິງຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ  
ການປະກອບພາລະກິດແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ບັນຊີນັ້ນຖືກປິດ.  
ຄວາມອົດທົນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສິ້ນສຸດລົງ.  
ບໍ່ມີການອ້ອມວອນຂໍພຣະເມດຕາແທນພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.”

“ຜູ້ພະຍາກອນ, ເມື່ອມາຮູ້ວ່າໄປຕາມການເວລາອັນຍາວນານ,  
ໄດ້ເຫັນເວລານຳຖືກນຳສະເໜີຕົນມີດຂອງທ່ານ.  
ບັນດາຊາດໃນຍຸກນີ້ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບພຣະກະລຸນາອັນຫາກບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.  
ພຣະພອນອັນປະເສີດທີ່ສຸດແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ຄວາມຍິ່ງຈອງຫຼອງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ,  
ຄວາມໂລບມາກ, ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ, ການດູກຸກພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມເນຣະຄຸນອັນຕ່ຳຊ້າ  
ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຕໍ່ຕົນພວກເຂົາ. ພວກເຂົາກໍ່ລັງປິດບັນຊີຂອງຕົນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງວ່ອງໄວ.”

“ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ນສະຫ້ອນຄື  
ຄວາມຈິງທີ່ວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງແລະສົດພິເສດຫຼາຍທີ່ສຸດ  
ໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ຖືກເປືອນເປືອງໂດຍຄວາມອະທຳທຶກຳລັງແຜ່ຫຼາຍຢູ່  
ໂດຍຖືກອັດທິພົນຈາກຄົນອະທຳທຶກຳລັງພວກເຂົາ ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ  
ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຖືຄວາມຈິງ ກໍ່ໄດ້ເຢັນຊາລົງ  
ແລະຖືກກະແສອັນແຮງກ້າຂອງຄວາມຊົ່ວກົດທັບລົງ.  
ການເຍາະເຍີ້ຍດູໝືນອັນແຜ່ຫຼາຍທົ່ວໄປທີ່ຖືກຖິ້ມໃສ່ຄວາມຊອບທຳແທ້ແລະຄວາມບໍ່ລົງ  
ນຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຜູກພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ສູນເສຍຄວາມຄາລະວະຕຳພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.  
ຖ້າພວກເຂົາກໍ່ລັງດຳເນີນຕາມແສງສະຫວ່າງ ແລະເຊື່ອຜົນຄວາມຈິງຈາກໃຈ  
ພຣະບັນຍັດອັນບໍ່ລົງນັ້ນຈະຍິ່ງເບີ້ເຫັນວ່າມີຄຳອັນປະເສີດແກ່ພວກເຂົາ  
ເມື່ອມັນຖືກດູໝືນແລະຖືກປະຖົມເຊັ່ນນີ້.  
ເມື່ອການບໍ່ເຄົາລົບຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດແຈ້ງຫຼາຍຂຶ້ນ  
ເສັ້ນແບ່ງອັນຈຳແນກລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນກັບໂລກ ກໍ່ຍິ່ງຊັດເຈນຂຶ້ນ.  
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະບັນຍັດແຫ່ງພຣະອົງເພີ່ມເພີນຂຶ້ນໃນຄົນພວກໜຶ່ງ  
ຕາມທີ່ຄວາມດູໝືນຕໍ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອີກພວກໜຶ່ງ.”

“ວິກິດການກໍ່ລັງເຂົ້າມາໃກ້ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຕົວເລກທີ່ເພີ່ມເພີນຢ່າງຮອດເລັ່ວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ  
ເວລາແຫ່ງການຢັ້ງມຢາມຂອງພຣະເຈົ້າເກືອບຈະມາເຖິງແລ້ວ.

ເຖິງແມ່ນພຣະອົງບໍ່ຊົງປາຖະໜາທີ່ຈະລົງໂທດ, ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດ,  
ແລະຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍໄວ.

ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຈະເຫັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ;  
ແຕ່ເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ຄວນນັ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມກັງວົນ ຄອຍຖ້າຄວາມພິນາດນັ້ນ,  
ປອບໃຈຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າ

ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຄຸ້ມກັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງການຢັ້ງມຢາມ. ບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ.  
ເຂົາທັງຫຼາຍຄວນຕະຫນົກວ່າ ການເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອື່ນໃຫ້ລອດເປັນໜ້າທີ່ຂອງຕົນ,  
ໂດຍເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນໜັກແໜ້ນເພື່ອຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ.  
‘ຄຳອະທິຖານອັນຮ້ອນຮົ່ມແລະມີພະລັງຂອງຄົນຊອບທຳມືຜົນຫຼາຍ.’”

“ເຊື່ອແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ສູນເສຍອຳນາດຂອງມັນໄປໂດຍສົນເຊີງ.  
ໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍແລະຄວາມຫົດຫຼ່ຽມຂອງຄຣິສຕະຈັກຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດນັ້ນ, ກ່ຽມອ້ອມຮອບຜູ້ຊົງກຳລັງຍືນຢູ່  
ນແສງສະຫວ່າງຈະຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເພາະບັນດາການອັນນຳຊົງຊົ່ວທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ.

ແຕ່ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເພື່ອຄຣິສຕະຈັກ ເພາະວ່າສະມາຊິກຂອງນາງກຳລັງປະພຶດຕາມແບບຢ່າງຂອງໂລກ."

"ຄຳອະທິຖານອັນຈົງໃຈຂອງຄົນສັດຊື່ຈຳນວນໜ້ອຍນີ້ຈະບໍ່ເປັນໄປໂດຍປາສະຈາກຜົນ. ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງພຣະອົງອອກມາໃນຖານະຜູ້ລົງໂທດແທນ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃນຖານະຜູ້ປົກປ້ອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້ໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງມັນ ແລະໄດ້ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ປາສະຈາກມົນທົນຂອງໂລກ. ໃນເວລານີ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງແກ້ແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກສັນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະຊົງອົດທົນຕໍ່ພວກເຂົາຢູ່ເປັນນານກໍຕາມ."

"ຄຳສັ່ງນັ້ນແມ່ນດັ່ງນີ້: 'ຈົ່ງໄປທຳມາກາງເມືອງ, ທຳມາກາງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຖອນຫາຍໃຈ ແລະຮ້ອງໂຫ້ເຝື້ອດ້ວຍບັນດາສັງຄົມໜ້າສະອິດສະອົມທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນທຳມາກາງນັ້ນ.' ບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນປະກາດຖ້ອຍຄຳແຕ່ງຊີວິດ; ພວກເຂົາໄດ້ຕັກເຕືອນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແລະອ້ອມວອນ. ບາງຄົນຜູ້ທີ່ເຄີຍລົບຫຼຸພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈ ແລະຖອມໃຈຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະສົມສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈາກອິສະຣາເອນໄປແລ້ວ; ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍຄົນຍັງຄົງດຳເນີນພິທີຮູບແບບທາງສາສະໜາຕາຍໄປ, ແຕ່ລັດອຳນາດ ແລະການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງຫາມົບ." Testimonies, volume 5, 208–210.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງໂດຍດານເຮອນ ເມື່ອທ່ານຍິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເບນຊັດຊາ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກ "Future for America" ແລ້ວໃນເວລານັ້ນຈະໄດ້ຮັບ "ເສື້ອຄຸມສີແດງເຂັ້ມ" ຂອງດານເຮອນ, "ສາຍຄໍຄຳ" ໜຶ່ງ, ແລະຈະຖືກປະກາດໃຫ້ເປັນ "ຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນລາຊະອານາຈັກ." ສີແດງເຂັ້ມເປັນເຄື່ອງໝາຍແລະສັນຍາຂອງບຸດຫົວປີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມະດົກສອງສ່ວນຈາກພຣະບົດາ, ຜູ້ທີ່ເປັນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ.

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເປົ້າໝາຍຍິ່ງ; ເພາະພວກເຂົາເປັນພົມມະຈັນ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ອມໄປທຸກແຫ່ງທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການໄຖ່ອອກຈາກທຳມາກາງມະນຸດທັງຫຼາຍ, ເປັນຜົນແຫ່ງການເກັບກຸ້ມກຸ່ມທຳອິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລະແດ່ພຣະເມສານອ້ອມ. ພຣະນິມິດ 14:4

ໃນບັນດາເຂົ້າສູ່ສອງກ້ອນທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງນຳ, ຜູ້ທີ່ເປັນລູກຫົວປີ (ຜົນແຫ່ງພຶດຜົນທຳອິດ) ຄືຜູ້ທີ່ມີດ້າຍສີແດງສົດຖືກຜູກໄວ້ທີ່ມືຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເມື່ອນາງກຳລັງຈັບທ້ອງຈະອອກລູກຢູ່ນັ້ນ, ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍິນມືອອກມາ; ແລະນາງຜະດຸງຄັນໄດ້ເອົາເສັ້ນດ້າຍສີແດງຜູກໄວ້ທີ່ມືຂອງເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຜູ້ນີ້ອອກມາກ່ອນ." ແລະເມື່ອເຂົາໜີ້ກັບເຂົ້າໄປ, ເບິ່ງແມ່, ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາກໍອອກມາ; ແລະນາງຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ຟຸ້ນອອກມາແນວໃດ? ການຜ່າອອກນີ້ຈຶ່ງເປັນແກ່ເຈົ້າເຖິດ"; ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ຟາເຣດ. ແລະພາຍຫຼັງ ພີ່ຊາຍຂອງເຂົາ, ຜູ້ທີ່ມີເສັ້ນດ້າຍສີແດງຢູ່ທີ່ມື, ກໍອອກມາ; ແລະຊື່ຂອງເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ ຊາຣາ. ປະຖົມມະການ 38:28–30.

ການກ່າວເຖິງ "ສີແດງເຂັ້ມ" ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະຄຳພີແມ່ນເມື່ອ "ຊາຣາ" ຜູ້ເປັນບຸດຫົວປີ ແລະຜູ້ຊົງນາມຂອງລາວຫມາຍຄວາມວ່າ 'ແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງຂຶ້ນ,' ໄດ້ອອກມາກ່ອນ ຈາກຟາເຣດທີ່ເກີດໂດຍຢູດາ. ມານດາຂອງເຂົາ ຄືຕາມານ (ຜູ້ທີ່ເຄີຍຫຼິ້ນບົດຍິງໂສເພນີ) ເປັນພັນລະຍາຂອງບຸດຊາຍຜູ້ຊົງຮ້າຍຂອງຢູດາທີ່ເສຍຊີວິດແລ້ວ. ຊາຣາ, 'ແສງສະຫວ່າງທີ່ກຳລັງຂຶ້ນ,' ອອກມາຈາກຜົ້າຢູດາ ແລະມີດ້າຍສີແດງເຂັ້ມຜູກຢູ່ທີ່ມືຂອງລາວ. "ຟາເຣດ" ຫມາຍຄວາມວ່າ ການທະລຸອອກ

ແລະລາວເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອກຈາກລະບົບສັນຕະປາປາ  
ແລະອອກມາຈາກບາບໂລນໃນຊ່ວງວິກິດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ເສັ້ນດ້າຍສີເດງເລືອດ” ຍັງເປັນໝາຍສຳຄັນທີ່ປົກປ້ອງຍິງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງເຢຣ໌ໂອ  
ເມື່ອເມືອງເຢຣ໌ໂອຖືກທຳລາຍ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນນີ້  
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຜູກເຊືອກດ້າຍສີເດງນີ້ໄວ້ທີ່ຢູ່ມຢາມບ່ອນຢູ່ມທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍ້ອນພວກເຮົາລົງທາງນັ້ນ;  
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງນຳພໍ່, ແມ່, ພັນອັງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດໃນຄອບຄົວຂອງພໍ່ເຈົ້າ  
ໃຫ້ເຂົ້າມາຢູ່ໃນເຮືອນກັບເຈົ້າ. ແລະຈະເປັນວ່າ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ອອກໄປນອກປະຕູເຮືອນຂອງເຈົ້າໄປສູ່ຖະໜົນ  
ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຕົກຢູ່ເທິງຫົວຂອງຕົນເອງ ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ;  
ແຕ່ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນ ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຮົາ  
ຖ້າມີໃດໜຶ່ງແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າ. ແລະຖ້າເຈົ້າເຜີຍແຜ່ເລື່ອງການຂອງພວກເຮົານີ້  
ພວກເຮົາກໍ່ຈະພົ້ນຈາກຄຳສາບານຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາສາບານ. ແລະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ,  
ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳຂອງພວກທ່ານ. ແລະນາງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຈາກໄປ;  
ແລະນາງໄດ້ຜູກເຊືອກສີເດງໄວ້ທີ່ປ້ອງຢູ່ມ. Joshua 2:18–21.

ເຄື່ອງນຸ່ງສີເດງເຂັ້ມຂອງດານເຮືອນບັງຊີວ້າ ໃນເວລານັ້ນທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ,  
ອັນເປັນເຂົ້າຈີສອງກອນທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນ ກ້ອນທຳອິດ. ໃນຖານະເປັນເຂົ້າຈີ,  
ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອາຫານແຫ່ງສະຫວັນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສະໄຫຼມສີເດງເຂັ້ມໃນຫໍຫຼວງ  
ໃນລະຫວ່າງທາງໄປສູ່ການຖືກຄຶກກາງແຂນ. ໃນຫໍງານລ້ຽງຂອງເບນຊາຊາ,  
ຊຶ່ງເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງຫໍຫຼວງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບສະໄຫຼມສີເດງເຂັ້ມ,  
ມັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈວິກິດການທີ່ຢູ່ບ່ອນໜ້າອັນໃກ້ນີ້ໃນ “Future for America”.

ແລ້ວທະຫານຂອງເຈົ້າເມືອງໄດ້ນຳພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນຫໍຫຼວງ,  
ແລະໄດ້ຮຸກກອງທະຫານທັງໝົດເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ແລະເຂົາໄດ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງອອກ,  
ແລ້ວນຳເອົາເສື້ອຄຸມສີເດງເຂັ້ມມາສວມໃຫ້ພຣະອົງ. ມັດທາຍ 27:27, 28.

ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ດານເຮືອນເປັນຕົວແທນນັ້ນ ແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ  
ຊົງມີສີຂາວ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊົມຊົມຍິນດີແລະ ເປັນສຸກເຖິດ, ແລະ ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ:  
ເພາະການອະພິໄສກສົມຮົດຂອງພຣະເມສານອ້ຍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະ  
ເຈົ້າສາວຂອງພຣະອົງໄດ້ຕຽມຕົນພ້ອມແລ້ວ. ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ນາງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານເນື້ອດີທີ່ສະອາດ  
ແລະ ຂາວຜ່ອງ. ເພາະວ່າຜ້າປ່ານເນື້ອດີນັ້ນຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພວກວິສຸດ. ພຣະນິມິດ 19:7, 8.

ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ຖືກປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງເປັນດານເຮືອນນັ້ນ ເປັນທັງສີເດງເຂັ້ມແລະສີຂາວ  
ເພາະວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຊຳລະດ້ວຍສະບູຂອງຊ່າງພອກຜ້າ ໂດຍຊ່າງພອກຜ້າໃນມາລາກບິດທີ່ສາມ  
ເມື່ອທ່ານຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວີ.

ແຕ່ວ່າ ໃຜຈະຢືນຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ? ແລະ  
ໃຜຈະຢືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປາກົດພຣະອົງ? ເພາະວ່າ ພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມຊຳລະ ແລະ  
ເໝືອນສະບູຂອງຄົນພອກຜ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັງຜູ້ຫຼອມ ແລະ ຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດ; ແລະ  
ພຣະອົງຈະຊຳລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງເລວີໃຫ້ບໍ່ລີ້ສຸດ ແລະ ກຳຈັດມົນທົນຂອງເຂົາດັງທອງຄຳ ແລະ ເງິນ  
ເພື່ອວ່າ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະນຳເຄື່ອງບຸຊາໃນຄວາມຊອບທຳຖວາຍແດ່ພຣະເຢໂຮວາ. ມາລາກີ 3:2, 3.

ເສືອຄຸມນັ້ນເປັນສີຂາວ,

ແຕ່ເປັນສີຂາວໄດ້ກັດດ້ວຍເຫດທີ່ວ່າມັນໄດ້ຖືກຊັກລ້າງໃນໄລຫົດສີແດງເຂັ້ມຂອງພຣະເມສານ້ອຍ.

ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນພະຍານອັນສັດຊື່, ແລະເປັນບຸດຫົວປີຈາກບັນດາຄົນຕາຍ,  
ແລະເປັນເຈົ້ານາຍເໜືອກະສັດທັງຫລາຍໃນແຜ່ນດິນໂລກ. ແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ,  
ແລະໄດ້ຊົງຊາລະພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບທັງຫລາຍດ້ວຍພຣະໄລຫົດຂອງພຣະອົງເອງ,  
ແລະໄດ້ຊົງຕັ້ງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະເປັນປະໄລຫົດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ;  
ຂໍພຣະສົມ ແລະອຳນາດຈົງມີແດ່ພຣະອົງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. ອາແມນ. ພຣະນິມິດ 1:5, 6.

ການກ່າວເຖິງໃສ່ຄຳເປັນຄົງທຳອິດ ແມ່ນເມື່ອໂຢເຊັບໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳແຫ່ງອີຢິບ.

ແລະພາໂຣໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເໜືອແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.  
ແລະພາໂຣໄດ້ຖອດແຫວນຈາກພຣະຫັດຂອງຕົນ ແລ້ວສວມໃສ່ມືຂອງໂຢເຊັບ,  
ແລະໃຫ້ເຂົ້າໆຫຼັກພື້ນຜ້າປ່າປ່າເນື້ອດີ, ແລະໃສ່ສາຍຄຳໄວ້ທົດຂອງເຂົາ;  
ແລະພຣະອົງໃຫ້ເຂົາຂຶ້ນຮັບຄຳນຳທັງສອງທຳພຣະອົງມີຢູ່; ແລະພວກເຂົາຮ້ອງນຳໜ້າເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຄຸກເຂົາລົງ;  
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເຂົາໄວ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໜືອແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.  
ແລະພາໂຣໄດ້ຖອດແຫວນຈາກພຣະຫັດຂອງຕົນ ແລ້ວສວມໃສ່ມືຂອງໂຢເຊັບ,  
ແລະໃຫ້ເຂົ້າໆຫຼັກພື້ນຜ້າປ່າປ່າເນື້ອດີ, ແລະໃສ່ສາຍຄຳໄວ້ທົດຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 41:41–43.

ເຫດຜົນທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພາໂຣໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໜືອປະເທດເອຢິບ ກໍຄືວ່າ

ໂຢເຊັບສາມາດຕີຄວາມຄວາມຜັນຂອງພາໂຣເກືອບກັບ "ເຈດຕະນາ"

ໃນຄວາມເກືອກໂຍງກັບລົມຕາເວັນອອກອັນທຳລາຍລ້າງ.

ແລະ ພາໂຣທຸນກັບໂຢເຊັບວ່າ, ໃນຄວາມຜັນຂອງເຮົາ, ເບີ້ແມ່, ເຮົາຍິນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳ: ແລະ, ເບີ້ແມ່,  
ມີງົວແມ່ເຈດຕະນາຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳ, ອ້ວນພົ້ນແລະ ຮູບຮ່າງດີ; ແລະ ພວກມັນຫາກິນຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ: ແລະ,  
ເບີ້ແມ່, ມີງົວແມ່ອີກເຈດຕະນາຂຶ້ນມາພາຍຫຼັງພວກມັນ, ຊຸບຜອມ ແລະ ຮູບຮ່າງອັບປະລັກຫຼາຍ ແລະ  
ເນື້ອກາຍຜອມແຫ້ງ, ຢ່າງທີ່ເຮົາບໍ່ຄືເຫັນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດວ່າຊົດຊຳບານນັ້ນ: ແລະ  
ງົວແມ່ທົດຜອມ ແລະ ອັບປະລັກນັ້ນໄດ້ກິນງົວແມ່ອ້ວນເຈດຕະນາທຳອິດເສຍ: ແລະ  
ເມື່ອພວກມັນໄດ້ກິນເຂົ້າໄປແລ້ວ, ກໍບໍ່ອາດຮູ້ໄດ້ວ່າພວກມັນໄດ້ກິນເຂົ້າໄປ; ແຕ່ພວກມັນຍັງຄົງອັບປະລັກຢູ່  
ດັ່ງເມື່ອຕອນຕົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຕື່ນ. ແລະ ເຮົາໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຜັນຂອງເຮົາ, ແລະ, ເບີ້ແມ່,  
ມີຮ່ອງເຂົ້າເຈດຕະນາຂຶ້ນໃນລຳດຽວ, ເຕັມ ແລະ ດີ: ແລະ, ເບີ້ແມ່, ມີອີກເຈດຕະນາ, ຫຼ່ວແຫ້ງ, ບາງ,  
ແລະ ຖືກລົມຕາເວັນອອກພັດຈົນເສຍ, ງອກຂຶ້ນພາຍຫຼັງພວກມັນ: ແລະ  
ຮ່ອງທົບາງໄດ້ກິນກິນຮ່ອງດີເຈດຕະນານັ້ນ: ແລະ ເຮົາໄດ້ບໍ່ອາດເລືອກເຮົາພວກນັກວິເສດ;  
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດແຈ້ງຄວາມນັ້ນໃຫ້ເຮົາໄດ້. ແລະ ໂຢເຊັບທຸນກັບພາໂຣວ່າ,  
ຄວາມຜັນຂອງພາໂຣນັ້ນເປັນອັນດຽວກັນ:  
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ພາໂຣແລ້ວເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງຈະກະທຳ. ປະຖົມມະການ 41:17–25.

ໂຢເຊັບໄດ້ຕີຄວາມຄວາມຜັນຂອງພາໂຣໂດຍຫຼັກການ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ",

ເພາະທ່ານໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພາໂຣຊາບກ່ອນວ່າ ຄວາມຜັນທັງສອງນັ້ນເປັນອັນດຽວກັນ. ຈາກນັ້ນ

ທ່ານໄດ້ຕີຄວາມຄຳວ່າ "ເຈດ" ຊຶ່ງຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບ "ງົວ" ແລະ "ຮ່ອງເຂົ້າ" ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ. ຄຳວ່າ

"ເຈດ" ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ເຈດເທື່ອ" ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26. ໂຢເຊັບໄດ້ຕີຄວາມ

"ເຈດ" ວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງເຈດປີ ຫຼື ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ.

ທັງໂຢເຊັບແລະດານເອນກໍກຳລັງຕີຄວາມສັນຍາລັກຂອງ "ເຈດເທື່ອ" ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26.

ໃນຄວາມຜັນຂອງພາໂຣ, ຄວາມອົດຫົວໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍຮ່ອງເຂົ້າທີ່ "ຖືກລົມຕາເວັນອອກເຜົາຜານ." ຕາມຫຼັກ

"ບັນທັດເທິງບັນທັດ," ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ນຳໃຊ້ໂດຍກົງ, "ລົມຕາເວັນອອກ" ບົ່ງຊື່ວ່າ



ອົດສະລາມແມ່ນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຊ່ວຍເຫຼືອເວລາແຫ່ງຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ການພັງທະລາຍທາງເສດຖະກິດ ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອໄຢເຊັບ ແລະ ດານເຮນໄດ້ຮັບສາຍຄຳ, ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການຊຸມຊົນຂອງທຸກໆຄົນຕໍ່ຊາວໂລກ (ອີຍິບຂອງໄຢເຊັບ), ແລະ ເພື່ອເອີ້ນຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ (ຂອງດານເຮນ).

ເຂົ້າສອງຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ຖືກແທນຄຳໂດຍອຳນາດທັງປວງໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນສອງປະຊາຊາດ. ນີ້ອະນຸຍາດເຖິງປະເທດຝຣັ່ງ ຊຶ່ງໃນທາງຄຳພະຍາກອນປະກອບດ້ວຍໂຊໂດມ ແລະ ອີຍິບ, ແລະລວມເຖິງອົດສະຕາເລນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍອານາຈັກເໜືອ ແລະ ອານາຈັກໃຕ້, ແລະຍັງລວມເຖິງຈັກກະພັດມິໂດ-ເປີເຊຍອີກດ້ວຍ. ເຂົ້າສອງຂອງມິໂດ-ເປີເຊຍໃນດານເຮນ ບົດທີ 8 ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຂົ້າອັນໜຶ່ງຂອງອານາຈັກນັ້ນປາກົດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະເຫັນວ່າ ມີແກະໂຕຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແມ່ນ້ຳ ຊຶ່ງມີເຂົ້າສອງເຂົ້າ; ແລະເຂົ້າທັງສອງນັ້ນສູງ, ແຕ່ເຂົ້າໜຶ່ງສູງກວ່າອີກເຂົ້າໜຶ່ງ, ແລະເຂົ້າທີ່ສູງກວ່ານັ້ນງອກຂຶ້ນພາຍຫຼັງ. ດານເຮນ 8:3.

ເຂົ້າສອງຂອງເມໂດ-ເປີເຊຍ ເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າສອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົ້າອັນໜຶ່ງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງສູງກວ່າ ແລະເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ. ໃນເວລາແຫ່ງອວສານໃນປີ 1798, ການບົກຄອງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ, ແລະເຂົ້າແຫ່ງພຣະໂບຣແຕສຕັນໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງຜູ້ຄຸກເມນໂດຍເອວຢາ ຜູ້ພະຍາກອນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໂດຍ William Miller. ຈະຕ້ອງມີການປະລອງທຶນສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ພະຍາກອນແທ້ ແລະຜູ້ພະຍາກອນເທັດ, ຊຶ່ງຈະສຳເລັດລົງໃນການທົດສອບແຫ່ງຜູ້ຄຸກເມນ, ອັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ອັດເວນຕິສິມແບບມິນເລຣີຍ ໄດ້ຖືກຊື້ປອກໂດຍພຣະປະສົງອັນຊຶ່ງສະຫນອງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ແທ້ຈິງ ໃນເວລາດຽວກັນກັບທຶນກິາຍໂບຣແຕສແຕນຕ່າງໆ ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ໄດ້ຫວນກັບໄປຫາ ແລະກາຍເປັນບັນດາທິດາຂອງໂຮມແຫ່ງສັນຕະປາບາ. ໃນປີ 1863 ເຂົ້າອັນເປັນເຂົ້າໂບຣແຕສແຕນທີ່ແທ້ຈິງຂອງອັດເວນຕິສິມແບບມິນເລຣີຍ ໄດ້ກັບໄປສູ່ສາມັກຄີທຳດຽວກັນກັບໂບຣແຕສແຕນທີ່ກະບົດ ໂດຍການຫວນກັບໄປໃຊ້ວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີອັນເສືອມຊາມແບບດຽວກັນກັບໂບຣແຕສແຕນທີ່ກະບົດ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດອັນກ້າວໜ້າຂອງການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງເອວຢາ. ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ ສົງຄາມກາງເມືອງຂອງສະຫະລັດກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ. (ຂໍໃຫ້ສັງເກດວ່າ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກປະຕິເສດ ແລ້ວວິນຍານອື່ນກໍເຂົ້າຄອບຄອງ ແລະຜົນກໍແມ່ນສົງຄາມຢູ່ສະເໝີ.) ໃນເວລານັ້ນ ຊາດນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກແບ່ງແຍກຢ່າງແທ້ຈິງ ໃນທາງກາຍພາບ ທາງການເມືອງ ແລະໃນທາງຄຳພະຍາກອນ. ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ເຂົ້າແຫ່ງລັດທິພັກລິບເລີກັນ ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ອັນທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ລະຫວ່າງສອງພັກການເມືອງຫຼັກ.

ນັບຈາກປີ 1863 ເປັນຕົ້ນມາ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການແບ່ງແຍກ, ເພາະວ່າບົນນີ້ເປັນຈຸດໃຈກາງແຫ່ງຂອງສົງຄາມກາງເມືອງລະຫວ່າງພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້, ຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີສອງຜ່າຍທາງການເມືອງຂອງເຂົ້າສັດສາທາລະນະລັດ ແລະ ສອງຜ່າຍຂອງເຂົ້າໂບຣແຕສຕັ້ງ ອັນປະກອບດ້ວຍພັກເດໂມແຄຣັດ ແລະ ພັກຣີພັບລິກັນ, ແລະ ພວກໂບຣແຕສຕັ້ງຜູ້ກົກອອກທຶນອາທິດ ແລະ ຖືວັນຊະບາໂຕ. ການແບ່ງອອກເປັນສອງຊັ້ນຂອງເຂົ້າທັງສອງນັ້ນ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍພວກຊາດູກາຍ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ. ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງປະຕິເສດຫຼັກການຕັ້ງຕົນໂດຍສິນເຊີງ, ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງປະກາດວ່າຕົນຍຶດຖືຫຼັກການຕັ້ງຕົນນັ້ນ,

ແຕ່ໃນທຶສຸດກໄດ້ແທນທີ່ມັນດ້ວຍປະເພນີ ແລະ ຂະໜ່າງມະນຸດ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບເຄົາລົບຂອງສັດຮ້າຍໄດ້ຖືກເລີ່ມຂຶ້ນຢ່າງພະຍາກອນ, ແລະມັນບັນລຸຈຸດສຸດຂອງມັນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຫຼືໃນງານລ້ຽງອັນມີເນື້ອໃນຂອງເບນຊັດຊາ. ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີ່ຊີ້ບອກວ່າການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດໄດ້ພັດທະນາຢ່າງສົມບູນແລ້ວ. ໃນຈຸດນັ້ນ, ສອງເຂົາຂອງລັດທິຮິພັບລິກັນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະ ໂປຣເຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ກາຍເປັນເຂົາອັນດຽວທີ່ເສື່ອມຖອຍ, ແລະໃນເວລານັ້ນເອງທິດານໂອນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນເຂົາທຶສາມ, ຫຼືຜູ້ປົກຄອງຄົນທຶສາມ, ຫຼືເຂົາໂປຣເຕສແຕນທີ່ແທ້ຈິງ ຊຶ່ງຂຶ້ນມາເປັນອັນສຸດທ້າຍ ແລະ ສູງກວ່າ, ເພາະວ່າໃນເວລານັ້ນເອງ ທ່ານຈິງຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາ.

ໂຢເຊັບ ແລະ ດານເືອນ ແມ່ນເສັ້ນຄໍາພະຍາກອນສາຍດຽວກັນ, ເພາະວ່າ ຄໍາພະຍາກອນຕໍ່ຄໍາພະຍາກອນ, ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງກໍາລັງຊີ້ບອກເຖິງວັນສຸດທ້າຍ. ທັງສອງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງ "ເຈັດຄາວ," ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນມັນ. "ລົມຕາເວັນອອກ" ຂອງອິສລາມກໍາລັງເຂົ້າມາພາຍໃຕ້ກໍາແພງ, ໃນຂະນະທີ່ເຂົາໄດ້ໃຫ້ການຕົກລົງແກ່ເບນຊັດຊາ ແລະ ພາໂຣ ວ່າ "ອະນາຄົດສໍາລັບອາເມຣິກາ" ແມ່ນຫຍັງ. ເຂົາກໍາລັງສວມໃສ່ "ເສື້ອຄຸມສີແດງເຂັ້ມ" ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງແມ່ນ "ເສື້ອຄຸມສີຂາວ" ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນໂດຍພຣະໄລຫົດຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ແລະ ຖືກສະແດງເປັນມົງກຸດ, ຫຼືສາຍໄສຄໍາ, ເມື່ອເຂົາກາຍເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທຶສາມ ຜູ້ທີ່ຂຶ້ນສູງກວ່າ ແລະ ຂຶ້ນມາເປັນຄົນສຸດທ້າຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກັບພຣະທໍາດານໂອນບົດທຶກ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ໃນຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າບໍ່ຄັງນັ້ນ, ເບນຊັດຊາ ແລະ ບັນດາຊຸນນາງຂອງລາວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມາດຕະການແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມຜິດຂອງອານາຈັກຄານເດຍເຕັມບໍລິບູນແລ້ວ. ພຣະຫົດທິຍັບຍັງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດຂັດຂວາງໄພພິບັດທີ່ກໍາລັງຄົບໝ້າມານັ້ນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ໂດຍການຈັດຕັ້ງມາແຫ່ງພຣະປະສົງອັນຫຼາກຫຼາຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງພະຍາຍາມສົ່ງສອນພວກເຂົາໃຫ້ມີຄວາມຄາລະວະຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. 'ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາບາບໂລນໃຫ້ຫາຍ,' ພຣະອົງຊົງປະກາດເຖິງຜູ້ທີ່ໃນບັດນີ້ການພິພາກສາຂອງເຂົາກໍາລັງຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນວ່າ, 'ແຕ່ນາງບໍ່ຫາຍ.' ເຢເຣມຢາ 51:9. ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມວິບັດຜິດປົກອັນແບກປະຫຼາດຂອງໃຈມະນຸດ, ໃນທຶສຸດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຫັນວ່າຈໍາເປັນຕ້ອງປະກາດຄໍາພິພາກສາອັນຖອນຄົນບໍ່ໄດ້. ເບນຊັດຊາຈະຕ້ອງລົ້ມລົງ, ແລະ ອານາຈັກຂອງລາວຈະຕ້ອງຕົກໄປຢູ່ໃນມືຂອງຜູ້ອື່ນ." Prophets and Kings, 530.